

« Като приемнѣтъ туземството на славенскитѣ народы въ Европа, сичката исторія на тѣхнитѣ преселенія въ V-я и VI-й вѣкъ става по-ясна и по-лесна за разумѣванѣе. — Слѣдъ разрушеніето на Ост-готската имперія по Днѣпръ, каквото и на Атиловата, тѣзи народы са освободихъ отъ гнета който ги притискаше, умножихъ са и придобиватъ могущество и слава. *Антитъ* и *Роксамитъ*, най отдалечени къмъ Истокъ, са размѣнихъ съ останалитѣ *Уни*, и оттамъ езикътъ славено-рускый, А славенитѣ по Днѣпръ завладѣхъ Дакія, Мизія, Иллирія; въ тѣзи страны тѣ сѣ съединихъ съ колкото бѣхъ останали отъ древнитѣ славенски народы и съ нѣкои римски колоніи; и оттамъ сѣ размѣсени токозъ діалектитѣ на славено-иллирійския езикъ.

« Вендитѣ или Вишидитѣ са распрѣснѣхъ по сѣверо-источна Германія, напуснатъ отъ Вандалитѣ Лонгобардитѣ или Ломбардитѣ и пр. ⁽²³⁾ Съ една рѣчь — на сѣкъдѣ и въ сѣщото време са повдигатъ много славенски държавы, феноменъ който неможе да са обясни въ системата на тѣзи, които мислятъ за славенитѣ, че сѣ дошли отъ Азія, като една номадска орда. »

Горѣизложената бѣлѣжка на Мате Вгилъ а е извлечена отъ неиздаденъ единъ *мемоаръ сърху северо-источнитѣ народы на Европа*. Този знаменитъ писатель, както виждамы, сподѣля мнѣніето на партизанитѣ отъ втората категорія, т. е. че славенитѣ сѣ туземни обитатели на Европа. Ний обаче като приемамы съ него еднородството на Тракитѣ, Мизитѣ и Венедитѣ съ Славенитѣ, придържамы са

⁽²³⁾ Виждъ еще въ Българ. Книжници, бр. 9 и 10 отъ 1859 год. „Историческо начертаніе за Ломбардитѣ“ и пакъ „Историческо начертаніе за Венетіанитѣ“ отъ г. Кръстезича.